

عنوان مقاله:

مقام تسلیم در مثنوی و گیتا بهاشیه

محل انتشار:

فصلنامه ادبیات عرفانی و اسطوره شناختی، دوره 8، شماره 29 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

سعید گراوند - استادیار ادیان و عرفان تطبیقی دانشگاه شهید مدنی آذربایجان

سعیده صباحی - کارشناسی ارشد ادیان و عرفان

خلاصه مقاله:

این مقاله شامل سه بخش است. در بخش اول ضمن بیان مقدمه ای کوتاه به این بحث پرداخته ایم که در مثنوی معنوی و گیتا بهاشیه مباحث و مفاهیم بسیاری مطرح شده اند که یکی از آنها مقام تسلیم است. در این بخش نویسنده بر این باور است که شان حقیقی انسان در این جهان آن است که در برابر حق تسلیم باشد. در بخش دوم مقاله، ضمن بیان سخنانی درباره چیستی تسلیم، مراتب مختلف تسلیم در مثنوی و گیتا بهاشیه بیان شده اند. آن مرتبه ای از تسلیم که نتیجه زهد و مجاهدت است، مرتبه فروتر تسلیم است، در حالی که مرتبه برتر تسلیم، نتیجه فیض و رحمت حق است. در بخش سوم به تفسیر مقام تسلیم پرداخته شده است. در این بخش آمده است که مقصود اصلی مثنوی و گیتا بهاشیه از طرح مقام تسلیم، بیان فراموشی تدبیر و اراده و پناه جستن به حق است؛ یعنی انسان به جای تکیه بر پیچیدگی اندیشه های فلسفی و مقولات ذهنی باید عاشقانه خود را تسلیم حق کند تا زودتر و آسان تر به نجات دست یابد.

کلمات کلیدی:

مثنوی، گیتا بهاشیه، تسلیم، سرسپردگی، پناه جستن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/856818>

